

מסכת כתובות

פרק א

א. בתולה נשאת ליום הרביעי, ואלמנה ליום החמישי. שפעמים בשבת בתי דינין יושבין בעצרות, ביום השני וביום החמישי, שאם היתה לו טענת בתולים, היתה משכים לבית דין:

ב. בתולה, כתבתה מאתים. ואלמנה, מנה. בתולה אלמנה, גרושה, וחלוצה, מן הארוסין, כתבתו מאתים, ויש להן טענת בתולים. הגיורת, והשבויה, והשפחה שנפדו ונשתגרו, ונשתחררו, פחותות מבנות שלש שנים ויום אחד, כתבתו מאתים, ויש להן טענת בתולים:

ג. הגדול שבא על הקטנה, וקטן שבא על הגדולה, ומכת עצן, כתבתו מאתים, דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים, מכת עצן, כתבתה מנה:

ד. בתולה אלמנה, גרושה, וחלוצה, מן הנשואין, כתבתה מנה, ואין להן טענת בתולים. הגיורת, והשבויה, והשפחה, שנפדו,

וְשִׁנְתִּירוּ, וְשִׁנְשַׁחֲרוּ, יְתֵרוֹת עַל בָּנוֹת שְׁלֹשׁ שָׁנִים וַיּוֹם אֶחָד,
כְּתִבְתָּן מִנָּה, וַאֲזַן לָהֶן טַעַנַת בְּתוּלִין:

ה. הָאוֹכֵל אֶצֶל חָמִיו בִּיהוּדָה שְׁלֹא בְעֵדִים, אֵינּוּ יָכוֹל לְטַעֵן טַעַנַת
בְּתוּלִים, מִפְּנֵי שְׁמִתִּיחַד עֲמָה. אַחַת אֶלְמֶנֶת יִשְׂרָאֵל וְאַחַת אֶלְמֶנֶת
כֹּהֵן, כְּתִבְתָּן מִנָּה. בֵּית דִּין שֶׁל כֹּהֲנִים הָיוּ גוֹבִין לְבְּתוּלָה אַרְבַּע
מֵאוֹת זֵז, וְלֹא מֵחוּ בְּיָדָם חֲכָמִים:

ו. הַנּוֹשֵׂא אֶת הָאִשָּׁה וְלֹא מָצָא לָהּ בְּתוּלִים, הִיא אוֹמֶרֶת,
מִשְׁאַרְסִתִּי נְאֻמְסִתִּי, וְנִסְתַּחֲפָה שְׂדֶדָּה. וְהִלָּה אוֹמֵר, לֹא כִי, אֶלָּא עַד
שְׁלֹא אֶרְסִתִּי, וְהִיא מְקַחִי מְקַח טַעוּת. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר
אוֹמְרִים, נְאֻמְנָת. רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ אוֹמֵר, לֹא מִפִּיָּה אָנוּ חֲזִין, אֶלָּא הֲרִי זֶה
בְּחִזְקָתָהּ בְּעוֹלָה עַד שְׁלֹא תִתְאַרֵס, וְהִטַּעַתּוּ, עַד שֶׁתִּבְיָא רְאִיָּה
לְדַבְּרִיהָ:

ז. הִיא אוֹמֶרֶת מִכַּת עֵץ אֲנִי, וְהוּא אוֹמֵר, לֹא כִי, אֶלָּא דְרוֹסַת אִישׁ
אֶת, רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמְרִים, נְאֻמְנָת. וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
אוֹמֵר, לֹא מִפִּיָּה אָנוּ חֲזִין, אֶלָּא הֲרִי זֶה בְּחִזְקַת דְּרוֹסַת אִישׁ, עַד
שֶׁתִּבְיָא רְאִיָּה לְדַבְּרִיהָ:

ח. רְאוּהָ מְדַבֶּרֶת עִם אֶחָד בִּנְשׁוּק, אָמְרוּ לָהּ מָה טִיבּוֹ שֶׁל זֶה. אִישׁ
פְּלוֹנִי וְכֵהֵן הוּא. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמְרִים, נְאֻמְנָת. וְרַבִּי

יהושע אומר, לא מפיה אנו חיון, אלא הרי זו בקזקת בעולה לנתין
ולממזר, עד שתביא ראיה לדבריה:

ט. היתה מעברת, ואמרו לה מה טיבו של עבר זה. מאיש פלוני
וכהן הוא. רבן גמליאל ורבי אליעזר אומרים, נאמנת. רבי יהושע
אומר, לא מפיה אנו חיון, אלא הרי זו בקזקת מעברת לנתין
ולממזר, עד שתביא ראיה לדבריה:

י. אמר רבי יוסי, מעשה בתינוקת שירדה למלאת מים מן העין,
ונאנסה. אמר רבי יוחנן בן נורי, אם רב אנשי העיר משיאין
לכהנה, הרי זו תנשא לכהנה: